

Rekosz, Zygfryd

Kolędy

Przegląd Pruszkowski nr 3, 17-20

2003

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych oraz w kolekcji mazowieckich czasopism regionalnych mazowsze.hist.pl.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Kolędy Zygmunta Rekosza

Słowa: Zygfryd Rekosz

Muzyka: Janusz Tylman

Luli, Synku, luli

W dalekim Betlejem
Gdzieś w zamorskim świecie
W ubogiej stajence
Matka rodzi dziecię.

Chłodno mu i głodno
Niebo skrzy gwiazdami
To przecież Zbawiciel
I król nad królami

Luli, synku, luli, luli Ty boska gwiazdeczko
Matka czule Cię utuli, uszyje gieźlęczko
Luli, synku, luli małeńkie pisklątko
Matka w ciszy ukołysze, śpij Boskie Dzieciątko

Wesoła nowina
Mknie na światą strony
Przyjmij nasze serca
I królów pokłony

Betlejem daleko
Lecz ty jesteś blisko
Niechaj nasze serca
Będą Ci kołyską

Luli, synku, luli...

Pobłogostaw Jezu
I domy i pola
I daj światu pokój
Jeśli taka wola

Niech Ci radość niosą
Twoje sny dziecięce
Póki jeszcze chronią
Cię matczyne ręce

Luli, synku, luli...

Słowa: Zygfryd Rekosz
Muzyka: Andrzej Seroczyński

MAZOWIECKA KOLĘDA

Ref: Mazowiecka kolęda,
Prosta, rzewna i szczerą,
Płynię Wisły doliną,
Ludzkie serca otwiera.
Poprzez lasy i pola,
Poprzez wioski i grody,
Mknie radosna nowina,
Że się Chrystus narodził!

Tutaj, Boże dziecicę, znajdziesz przytulisko,
Wejdz do naszych domów, przecież jesteś blisko.
Pobłogosław dary i wszystkich w rodzinie,
Niech nasza kolęda po Mazowszu płynie.

Mazowiecka kolęda...

To nasza kraina, płaska i szeroka,
Tu lud Bogu wierny, Matkę Twoją kocha.
Ona niesie prośby przed Majestat Boski,
Bo jest naszą Matką i Królową Polski.

Mazowiecka kolęda...

Pokażemy Tobie zwyczaję i baśnię,
Matka Cię przytuli, w kolibeczce zaśniesz.
Co rok w naszych sercach będziesz na kolędzie,
Bo rodzisz się zawsze i rodzisz się wszędzie.

Mazowiecka kolęda...

Popatrz ile biedę i człowiek w potrzebie,
Gdy jego zaprosim, to tak, jakby Ciebie.
Bezdomni, samotni i głodne zwierzęta,
Z Tobą idzie dobroć - przecież noc jest święta.

Mazowiecka kolęda...

Słowa: Zygryd Rekosz
Muzyka: Janusz Tylman

Polskie Betlejem

Nad polską krainą, śnieżną, mroźną nocą
Dziwny blask na niebie i gwiazdy migocą
Od Tatr do Bałtyku wszędzie się rozchodzą
Wesoła nowina: Chrystus się narodził!

Ref. Luli, synku, luli, matka Cię przytuli
Tu spokojnie zaśniesz, bo to Polska właśnie

Po co Ci tam było po złym świecie chodzić
Dobrze żeś się Jezu nad Wisłą urodził
Tu nad każdym domem twoja gwiazdka świeci
Już do twego żłóbka
Biegną polskie dzieci

Ref: Luli, synku, luli...

Przyniesiemy dary w koszulkę odziejem
Żebyś zapamiętał to polskie Betlejem
A gdy nasze prośby pošemy do Ciebie
Pobłogostaw Polskę,
Gdy już będziesz w niebie

Ref.: Luli, synku, luli...

Panienska dzieciątko do serca przytula
I cichutko śpiewa lulaj synku, lulaj
Chociaż Bóg Cię przysłał w postaci człowieka,
Przecież nie wiesz
Co Cię na tym świecie czeka

Ref.: Luli, synku, luli...

Słowa: Zygfryd Rekosz
Muzyka: A. Seroczyński

Kolęda ubogich

Bezdomny i głodny dzisiaj ciepła szuka,
Przepełniony smutkiem do serc ludzkich puka,
A miejsca przy stole wigilijnym czeka
Bo może Bóg przyjdzie w postaci człowieka,
Może się przełamać opłatkiem z rodziną,
Choinka zapłonie, kolędy popłyną:
Będziemy świętować Boże Narodzenie!

Refren: Kolędo ubogich, leć na krańce świata,
Daj im pocieszenie, a zwaśnionych brataj,
Betlejemską gwiazdą niech rozświetla mrok,
A Bóg błogostawi na ten Nowy Rok

Kiedy pierwsza gwiazdka zaprosi do stołu,
Wigilijny nastrój, siądziemy pospołu,
Srebrny chleb w opłatku podzielmy wśród siebie
By cząstka została dla biednych w potrzebie.
Dziękuję Boże też pomocy czeka,
Kiedy przyjdzie dobroć i miłość człowieka.
Człowiek człowiekowi wtedy będzie bratem
Gdy do stołu siądą biedny i bogaty

Refren: Kolędo ubogich...

Ubogie dzieciątko w ubogiej stajence
Chociaż to Syn Boży w ziemskiej poniewierce
Przynosi nam pokój - miłość w trudnej chwili
I nadzieją dla tych, co ją utracili
Jak ludzie ubodzy sam dozna cierpienia,
By lud swój wprowadzić na drogę zbawienia
I otworzy przed nim swą bramę niebieską
Gdzie twórz Jego wieczny i Boże Królestwo

Refren: Kolędo ubogich...